

KÜLÖNBÖZŐ SZŐLŐFAJTÁK FENOLOS ÉRÉSÉNEK VIZSGÁLATA: KIVONHATÓSÁGI INDEXEK ÉS BOGYÓ TEXTÚRA VÁLTOZÁSOK KÖZÖTTI ÖSSZEFÜGGÉSEK ELEMZÉSE

Zsófi Zsolt, Villangó Szabolcs, Pálfi Zita, Pálfi Xénia

Károly Róbert Főiskola Szőlészeti és Borászati Kutatóintézete
3301 Eger Kőlyuktető, Pf. 83.
E-mail: zszs@szbki-eger.hu

A kékszőlők esetében az optimális érettségi állapot fontos összetevője a fenolos érettség. Ez egyrészt a fenolos komponensek mennyiségét a másrészt azok kivonhatóságát jelenti. Vizsgálatok célja az volt, hogy kékszőlő fajták (Kékfrankos, Csókaszőlő, Kadarka, Nero, Syrah) bogyóinak fenolos érési indexét és mechanikai paramétereit az érés során nyomon kövessük és az összefüggéseket feltárjuk.

2013 első fele csapadékos és hűvös, az érési időszak viszont száraz és a sokéves átlaghoz képest meleg volt. A bogyóhéj fenolos koncentrációja teljes színeződés után is emelkedett a fajták esetében. A Kadarkánál és a Neronál a kezdeti emelkedés után csökkenés volt tapasztalható. A legnagyobb „fenolos potenciállal” a Kékfrankos rendelkezett, amit a Nero, a Kadarka, majd a Csókaszőlő követett. A kivonhatósági indexek esetében a változások iránya fajtafüggő volt. Ez a jelenség - a bogyóhéj fenolos koncentrációjának figyelembe vételével – azt is jelenti, hogy az érési index nem minden fajta esetében alkalmazható módszer a kivonhatóság megállapítására. Fajtafüggést mutatott a kivonhatóság mértékének változása is az érés során: a Nero esetében változott a legnagyobb mértékben, a Kékfrankosnál a legkevésbé. A magi érési indexe több fajta esetében nem mutatott tendenciát, ami a magvak heterogén érésére utal.

A bogyóhéj textúra változása az érés során fajták esetében hasonló volt. A Kékfrankos bogyókeményiségének változása eltér a többi fajtától, ami azt mutatja, hogy a környezeti változásokat a bogyó vízfelvétele jobban követi. A magvak textúra jellemzői nem mutatnak egységes képet, ami a heterogén magérésnek köszönhető. A kivonhatósági index és a héj keménység értékei (a Kadarka kivételével) minden fajtánál erős összefüggést mutatnak. A Kadarka esetében a kivonhatóság a héj rugalmasságával mutatott erős összefüggést.

A kutatás a Bolyai János Posztdoktori Ösztöndíj támogatásával valósult meg.